

Gundarikes sjöstridskrafter

Gundarikes flotta har historiskt varit mindre prioriterad än armén och landet saknar egentligen en flotttradition. Katarina gjorde försök att bygga en flotta och skapa en viss känsla för vapenslaget men dessa hade ingen större framgång och armén anses fortfarande betydligt finare i de flesta kretsar.

Fartygstyper

De fartyg som används i den kända världen och i Gundarrike är av lite varierande typer. Längs floder och för kustfart används ekor som ofta har både spetsig för och akter (som ett vikingaskepp i miniatyr). Dessa förses ofta med ett segel och kan ha ganska hyfsade seglingsegenskaper men har ofta också åror, ett eller ett par par. En sådan båt kan ganska behändigt transportera ett par ton last och färdas i grunda vatten och är därför mycket populära på Gundarikes floder och sjöar. Dessa har inte direkt något namn utan kallas ofta bara för båt eller snipa.

Knarr

Ett handelsfartyg av lite mindre typ, också byggt som ett vikingaskepp. Förses i princip alltid med ett segel och mellan fyra och sex par åror. Typisk längd kan vara femton meter och bredd knappt tre. De är långsamma och klumpiga men kan lasta uppemot tjugo ton och är någorlunda billiga att bygga.

Långskepp

Det klassiska vikingaskeppet är både handelsskepp och stridsskepp. De minsta är knappt tjugo meter och de längsta nästan fyrtio. Bredden är sällan mycket mer än tre meter och det gör dem snabba och smidiga. Om man vill ha så hög fart som möjligt så kan man sätta ett par åror per meter (minus ett par meter i ändarna för stäven och rodret) dvs trettiosex par åror, vilket är lite av ett uttryck i flottsammanhang ”en trettiosexare”. En sådan bemannas av 36*2 roddare plus att man ställer folk emellan de som ror, dessa sköter segel, avlöser roddare och slåss. Sammanlagt ungefär 160 man, men då får folket inte plats att sova på båten. Det klassiska vikingaseglet, råseglet, kompletteras ofta med snedsegel (fock och bom, sådana som vanliga svensson-segelbåtar har).

Ett stort långskepp som inte bemannas av mer besättning än nödvändigt kan ändå inte lasta mer än strax över trettio ton. De är väsentligt dyrare att bygga än en knarr, vilket mest beror på att den större längden kräver bättre träråvaror (längre stammar, noggrannare behandling) och större skicklighet hos tillverkaren då ett längre fartyg utsätts för väsentligt större krafter på havet. Ändå används långskepp ofta som handelsfartyg då de är mycket säkrare mot piratanfall. Att förvandla ett långskepp från handelsfartyg till stridsfartyg är lätt gjort, sätt i några fler roddarbänkar bara.

Kogg och Holk

Det lite mer senmedeltida skeppet, syns ofta avbildat med höga torn i för och akter. En kogg har sällan åror utan litar på segel. De är däckade och byggs för att ta mycket last. En liten kogg är knappt femton meter lång och tre meter bred medan en stor är lite drygt fyrtio meter lång och sex meter bred. Jämfört med skeppen av vikingamodell har de mycket högt fribord och kan lasta väsentligt mer. En stor kogg kan lasta mer än 200 ton och även en liten kan klara 50.

Man kan på en kogg bygga till torn i för och akter och då kallar man det en holk. Dessa torn är enbart för militära ändamål och de försämrar koggens redan ganska dåliga seglingsegenskaper.

En handelskogg har ofta en besättning på ungefär tjugo personer men en militärt förberedd stor holk kan ha fyrahundra varav trehundra enbart är där för att slåss.

Strider till havs

I ett sjöslag används samma vapen som på land, dvs först skjutvapen som pilbågar och arborst. Tyngre vapen kan inte göra skada på själva skeppen, men det förekommer kastmaskiner som kastar stenar på fiendens besättning. Sedan närstrid med svärd, spjut, sköld osv. På havet används inte rustning mer än att man ofta har vadderung.

Eftersom det är omöjligt att skada själva skeppen är det extremt ovanligt att skeppen sjunker i strid, det sker bara om de går på grund eller om de borrar i sank av dem som har skeppet under kontroll.

Höjd över fienden är av oerhört stor betydelse eftersom den som står nedanför inte kan få skydd av båtens bord (kanter). Det är också mycket lättare att hoppa ner i en båt än att klättra upp. I närstrid är därför koggar helt överlägsna långskepp och bara om långskeppen är mycket överlägsna i antal kan de hoppas övervinna en kog. En holk har å andra sidan en tydlig fördel över koggen på grund av sina torn. Men en kog kan bara segla lika fort som ett långskepp om omständigheterna är närmast optimala för koggen och en holk kan i princip inte göra det alls.

Eld förekommer ombord på vissa båtar om det är lugnt väder och man skall äta mat. Kommer en fiende inom synhåll så släcker man genast elden. Är man intill land så går man iland och kokar mat, fast ofta äter man kall mat till sjöss. Någon motsvarighet till fartyg som sprutar grekisk eld finns inte och man gör aldrig några försök att sätta eld på fientliga fartyg.

Gundarikes flotta

Gundarikes militära flotta består av tre delar.

Dels äger monarken personligen en del skepp, som anses som en del av hirden. Dessa består för tillfället av två stora koggar som används vid handel nu när det är fred. Det ligger material färdigt att bygga på dem torn, så att de blir holkar.

En del av kungens vassalers avtal innehåller att de skall ställa upp med skepp, ofta långskepp. Dessa vassaler måste förvarnas flera månader i förväg om skeppen skall inkallas i tjänst. Ett knappt tjugotal långskepp och ett par koggar kan rekvireras på så sätt.

Som en tredje del har Katarina personligen slutit avtal om att få hyra vissa skepp under vissa omständigheter, i vissa fall från utlänningar. Hur mycket detta rör sig om och vilken sorts omständigheter som skall gälla är okänt.

Slutligen så finns det också legosoldater på havet, vissa som bemannar köparens skepp och andra som står för eget skepp. Dessa har även bland legosoldater dåligt rykte och anses otroligt opålitliga och vill mest ha någons beskydd för sin piratverksamhet.